РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за политическите партии

§ 1. В чл. 25, ал. 3 текстът след "или на политически партии", придобива следната редакция "от коалицията, към които избраните от коалицията".

§ 2. Чл. 29 ал. 1 се изменя така:

"(1) Политическите партии разходват средствата си само за:

1. провеждане на предизборни кампании;

2. наем, издръжка, консумативи заплати и осигурителни вноски на заетите в партийните клубове до 30 на сто от приходите през съответната година ;

3. командировъчни - пътни, дневни и квартирни до 10 на сто от приходите през съответната година;

4. наем на зали, пътни, дневни и квартирни на участниците и за хонорари на лекторите при провеждане на партийни мероприятия до 20 на сто от приходите през съответната година;

5. експертизи, свързани с изготвяне на партийни позиции и законодателни инициативи до 30 на сто от разходите за работна заплата през съответната година;

6. представителни разходи до 4 на сто от разходите за работна заплата през съответната година;

7. закупуване на транспортни средства, гориво, консумативи, ремонти, застраховки и други такси;

8. разходи за медийно разпространяване на политически позиции на партията.

София, 09. 03. 2012 г. Народен представител:

Мотиви

Сега действащият текст на чл. 25 ал.3 от Закона за политическите партии постановява, че „държавната субсидия се разпределя, като се предоставя на политически партии, ..., или на политически партии, към които независимите народни представители декларират принадлежност.” Второто предложение влиза в противоречие с други разпоредби на закона, например с чл. 25, ал.1 и 2 и с чл. 26. Противоречието произтича и от това, че никаква част от субсидията на извънпарламентарните партии, които са получили над 1 на сто от гласовете на избирателите, не може да бъде прехвърлена на друга партия.

Текстът на чл. 25, ал. 3 се отнася само за народните представители, избрани от коалиции.

Предложените промени правят напълно невъзможно сегашното напълно погрешно тълкуване на текста, което противоречи на логиката на закона.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 3, предложение второ е в пълен разрез и с чл. 16 ал. 5 от ПОДНС, който категорично забранява преминаването на народни представители от една парламентарна група в друга. Щом народните представители не могат да сменят парламентарните фракции, то тогава е абсолютно недопустимо субсидията, отпускана на база гласовете на данъкоплатците, подкрепили дадена политическа сила, да може да бъде пренасочена към друга.

Този парадокс на свой ред поставя редица проблеми: Не е ли нарушение на закона тези партии да получават субсидия за действителни гласове, подадени за друга партия? Как се тълкува понятието „декларирана принадлежност”? Смисълът е синонимен на членство в партията. Излиза, че в партията членува субсидията, а не депутатът. Предоставянето, пряко или опосредствано, на средства от бюджетната субсидия на заявилите се към тях независими депутати представлява закононарушение. Следва да се има предвид, че физическо лице не може да разходва държавна субсидия за „присъщи за дейността на партията разходи”, както разпорежда ЗПП. Физическото лице не е субект по ЗПП.

Всички тези проблеми се решават с предложената редакция на текста на чл. 25, ал.3.

Другата група промени цели да се дефинират конкретно видовете разходи, които може да извърши една политическа партия. Това е наложително предвид недопустимото тълкуване на термина “присъщи на партията разходи”. Освен това се лимитират тези разходи, което дава възможност те да се контролират и като размер.

София, 09. 03. 2012 г. Народен представител: